

Zbawieni przez krew

„Wezmą trochę krwi i pokropią nią odrzwia i nadproża domów, w których będą spożywać baranka [paschalnego]”.
Księga Wyjścia 12:7

Wraz z nadejściem wiosennych miesięcy marca i kwietnia chrześcijanie z całego świata zgromadzą się, aby w szczególny sposób upamiętnić śmierć i zmartwychstanie naszego Pana Jezusa Chrystusa. Mniej więcej w tym samym czasie Żydzi również zgromadzą się, aby świętować Paschę.

Każda z tych grup korzysta ze swoich kalendarzy i długoletnich tradycji, aby ustalić dokładny czas obchodów tych świąt religijnych. Czasami wydarzenia te mogą być oddalone od siebie o kilka dni, a czasami o kilka tygodni. Według zapisów biblijnych, baranek paschalny Izraela był zabijany 14 dnia miesiąca Abib, później nazwanego Nisan. (Księga Powtórzonego Prawa 16:1; Księga Nehemiasza 2:1). Odpowiada to naszym miesiącom marcu lub kwietniu, w zależności od roku.

Chociaż zarówno chrześcijanie, jak i żydzi obchodzą te ważne wydarzenia o tej porze roku, niewielu dostrzega prawdziwe znaczenie śmierci i zmartwychstania Jezusa, który umarł jako Zbawiciel grzesznej ludzkości. Niewielu dostrzega również pełne znaczenie żydowskiej Paschy. Apostoł Piotr wyjaśnił, że większość ludzi jest ślepa na głębokie sprawy Boże. „Swoją boską mocą Bóg dał nam wszystko, czego potrzebujemy do życia pobożnego.

Otrzymaliśmy to wszystko, poznając Go , który powołał nas do siebie swoją cudowną chwałą i doskonałością. ... Ale ci, którzy nie rozwijają się w ten sposób, są krótkowzroczni lub ślepi, zapominając, że zostali oczyszczeni ze swoich dawnych grzechów”. 2 Piotra 1:3,9

Boże instrukcje

W czasie, gdy zapisywano ten fragment Pisma Świętego, naród izraelski był uwięziony w Egipcie. Kiedy nadszedł odpowiedni czas, Bóg polecił Izraelitom posmarować krwią zabitego baranka paschalnego „odrzwia i nadproża domów”. Zostali również poinstruowani, aby upiec baranka i zjeść go z praśnym chlebem i gorzkimi ziołami (Księga Wyjścia 12:8). Kontekst tego tekstu zawiera również inne ważne szczegóły i perspektywy związane ze specjalnymi instrukcjami Boga dla Izraelitów.

Czytamy: „Pan dał Mojżeszowi i Aaronowi następujące instrukcje: Odtąd ten miesiąc będzie dla was pierwszym miesiącem roku. Ogłoście całej społeczności Izraela, że dziesiątego dnia tego miesiąca każda rodzina musi wybrać baranka lub kozła na ofiarę, po jednym zwierzęciu na każde gospodarstwo domowe. Jeśli rodzina jest zbyt mała, aby zjeść całe zwierzę, niech podzieli się nim z inną rodziną z sąsiedztwa. Podzielcie zwierzęta według wielkości każdej rodziny i tego, ile mogą zjeść. Wybrane zwierzę musi być rocznym samcem, owcą lub kozłem, bez wad. Opiekujcie się tym wybranym zwierzęciem aż do wieczora czternastego dnia tego pierwszego miesiąca. Następnie cała społeczność Izraela musi zabić swoje jagnię lub kozę o zmierzchu”. Księga Wyjścia 12:1-6

Zabite jagnię

Te wyraźne wskazówki zawierają wiele znaczącej symboliki. Na przykład odniesienie do „ziemi egipskiej” wskazuje na obecne panowanie szatana nad ziemią i jej mieszkańcami. Bóg tego świata [szatan] zaślepił umysły niewierzących, aby nie widzieli światła ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. 2 List do Koryntian 4:4

„Początek miesiący” stanowi podstawę do obliczenia dokładnego dnia, w którym należało obchodzić Paschę. Księżyc w nowiu najbliższy równonocy wiosennej oznaczał początek pierwszego miesiąca żydowskiego, Abib. Baranek ofiarny miał być wybrany „dziesiątego dnia” pierwszego miesiąca. Wskazywało to na przyszłe przybycie Jezusa do Jerozolimy jako „Baranka Bożego, który gładzi grzechy świata” i wypełnienie proroctwa Zachariasza (Mt 21:1-9; J 1:29; Za 9:9). Zgodnie z opisem zawartym w 12 rozdziale Księgi Wyjścia baranek miał być rocznym samcem bez skazy. Ilustrowało to doskonałość Jezusa jako przyszłego bez skazy „Baranka Bożego” (1 Piotra 1:19). Baranek paschalny był następnie zabijany „czternastego dnia tego samego miesiąca” i spożywany tej samej nocy. Święto Paschy, zwane również „świętem praśników”, rozpoczynało się następnego dnia i trwało siedem dni. Księga Wyjścia 12:15-17

Pierworodni – pod krwią

W dalszej części tych wskazówek czytamy: „Tej nocy przejdę przez ziemię egipską i zabiję wszystkich pierworodnych w ziemi egipskiej, zarówno ludzi, jak i bestie, i wymierzę karę

wszystkim bogom egipskim. Ja jestem Pan. Krew ta będzie dla was znakiem , na domach, w których przebywacie, a gdy ujrzę tę krew, ominę was i nie spadnie na was plaga, która was zniszczy, gdy uderzę w ziemię egipską. Ten dzień będzie dla was dniem pamiętnym i będziecie go obchodzić jako święto Pańskie przez wszystkie pokolenia; będziecie obchodzić to święto jako ustawę na wieki". Księga Wyjścia 12:12-14

W tych fragmentach Pisma Świętego jest mowa o przejściu przez ziemię egipską „w nocy”. Symbolizuje to ciemną noc grzechu i śmierci, przez którą lud Boży przechodzi od czasu pięćdziesiątnicy (Kol 1:13; 1 P 2:9). „Pierworodni” symbolizują „Kościół pierwородnych, zapisanych w niebie”. Znajdują się oni pod krwią baranka i dążą do udziału w niebiańskiej fazie królestwa Chrystusa. List do Hebrajczyków 12:23

Pierworodni Izraela zostali później zamienieni na całe plemię Lewiego, które zostało uznane za należące do Boga. „I rzekł Pan do Mojżesza: Oto wybrałem Lewitów spośród Izraelitów, aby zastępowali wszystkich pierwородnych synów ludu Izraela. Lewici należą do mnie, ponieważ wszyscy pierwородni mężczyźni są moją własnością. W dniu, w którym zabiłem wszystkich pierwородnych synów Egipcjan, oddzieliłem dla siebie wszystkich pierwородnych w Izraelu, zarówno ludzi, jak i zwierzęta. Oni są moją własnością; Ja jestem Pan". Liczb 3:11-13

Pamięć lub upamiętnienie

Krew symbolizuje życie, a kiedy zabito baranka paschalnego, symbolizowało to ofiarowane życie

(Księga Kapłańska 17:11). Krew ofiarnego baranka została następnie wykorzystana zgodnie z boską wolą, aby symbolizować cenną krew naszego Pana Jezusa, która wiele wieków później została przelana w imieniu grzesznej rodziny ludzkiej (). Krew ofiary naszego Pana jest jedynym środkiem, dzięki któremu możemy zostać zbawieni od wyroku śmierci, który został wydany na Adama i Ewę z powodu ich nieposłuszeństwa wobec prawa Bożego. 1 Piotra 1:18,19; Objawienie 1:5

Bóg polecił ludowi Izraela, aby pamiętał o konkretnym czasie tego wydarzenia i obchodził je co roku jako pamiątkę. Powiedział: „Ten dzień będzie dla was pamiątką” (Księga Wyjścia 12:14). Służy to zilustrowaniu większej pamiątki, którą ustanowił Jezus, gdy wraz ze swoimi uczniami zebrał się w górnej izbie. Wtedy poprosił ich, aby spożyli chleb, który według niego symbolizował jego ciało, oraz kielich, który symbolizował jego ofiarną krew. Następnie powiedział do nich: „Czyńcie to na moją pamiątkę” (1 Koryntian 11:23-26). Kilka godzin później umarł za grzechy świata.

Cytując relację Łukasza, czytamy: „[Jezus] wziął chleb, odmówił dziękczynienie, połamał go i podał [swoim uczniom], mówiąc: To jest moje ciało, które za was będzie wydane; to czyńcie na moją pamiątkę. Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich jest nowym przymierzem w mojej krwi, która za was będzie wylana”. Łk 22:19-20

Plagi

Kiedy zegar Boży wybił wyznaczony czas, nadeszła pora wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej. Nadeszło długo oczekiwane wyzwolenie. Jednak

faraon i jego nadzorcy nie byli skłonni ich uwolnić. Odmówili pozwolenia Izraelitom na wyjście do ziemi obiecanej, Kanaanu. Pan zesłał na lud Egiptu jedną po drugiej różne plagi, ale dał im ulgę, gdy faraon błagał o litość i złożył obietnice, których nie miał zamiaru dotrzymać. Zobacz Księga Wyjścia, rozdziały 7-10.

W końcu sługa Boży, Mojżesz, ogłosił dziesiątą i ostatnią plagę. Wielka klęska spadnie na pierworodnych w każdej rodzinie egipskiej i wszyscy umrą w ciągu jednej nocy. W domach najbiedniejszych chłopów, jak również w pałacu faraona, w całym Egipcie zapanuje wielka żałoba i z radością pozwolą odejść Izraelitom. Księga Wyjścia 11:1-8

Zgodnie z zapowiedzią Mojżesza „O północy Pan zabił wszystkich pierworodnych synów w ziemi egipskiej, od pierworodnego syna faraona, który zasiadał na tronie, aż do pierworodnego syna więźnia w lochu. Zabito nawet pierworodne zwierzęta gospodarskie. Faraon i wszyscy jego urzędnicy oraz cały lud egipski obudzili się w nocy, a po całej ziemi egipskiej rozległo się głośnie lamentowanie. Nie było ani jednego domu, w którym ktoś by nie umarł. Faraon posłał po Mojżesza i Aarona w nocy. Wyjdźcie! rozkazał. Opuśćcie mój lud – i zabierzcie ze sobą resztę Izraelitów! Idźcie i oddajcie cześć Panu, jak prosiliście. Zabierzcie swoje stada, jak powiedzieliście, i odejdźcie. Idźcie, ale błogosławcie mnie, gdy będziecie odchodzić. Wszyscy Egipcjanie namawiali lud Izraela, aby jak najszybciej opuścił kraj, ponieważ myśleli: „Wszyscy zginiemy!”. Księga Wyjścia 12:29-33

Przygotowani do podróży

W rozdziałach 7-10 Księgi Wyjścia zaznaczono, że pierwsze trzy plagi dotknęły wszystkich mieszkańców ziemi egipskiej, w tym okręg, w którym mieszkali Izraelici. Jednak kolejne sześć plag dotknęło tylko okręgi zamieszkane przez Egipcjan. Dziesiąta i ostatnia plaga została ogłoszona jako wspólna dla całej ziemi egipskiej, w tym dla części przydzielonej Izraelitom, którzy byli pod krwią.

Dzieci Izraela otrzymały polecenie, aby okazać swoją wiarę i posłuszeństwo woli Boga, przygotowując baranka ofiarnego, którego krew miała zostać pokropiona na odrzwiach i nadprożach ich domów, a jego mięso zjedzone tej samej nocy wraz z gorzkimi ziołami i praśnym chlebem. Mieli pełną wiarę, że dzięki krwi baranka na odrzwiach i nadprożach ich domów, pozostając „pod krwią”, nie będą mieli udziału w nieszczęściu, gdy Bóg uderzy śmiercią pierworodnych Egiptu. Ci, którzy jedli baranka, czekali z kijami w rękach i przepasani na podróż, oczekując, że Bóg sprawi, iż Egipcjanie będą skłonni ich wypuścić. Księga Wyjścia 12:7-13

Cechy Prawa

Izraelici otrzymali polecenie, aby co roku pamiętać i obchodzić święto Paschy, które zostało im dane przez Boga za pośrednictwem Mojżesza. Było to jedno z ich największych narodowych świąt i nadal jest obchodzone przez Żydów na całym świecie jako wyraz szacunku dla znaczenia tego starożytnego zwyczaju.

Wiele cech Prawa Mojżeszowego zostało zaprojektowanych przez Boga, aby zapowiadać różne błogosławieństwa, które zostaną wylane na

wszystkie rodziny ziemi w odpowiednim czasie i we właściwej kolejności. W przypadku obchodów Paschy śmierć baranka zapowiadała śmierć Jezusa jako doskonałego człowieka. Pokropienie krwią baranka symbolizowało przypisanie zasług ofiary Jezusa za okup za klasę pominiętą w tej nocy grzechu i śmierci. Podobnie jak w przypadku Izraelitów, to właśnie ta klasa „pierworodnych” jako pierwsza skorzystała z przelanej krwi baranka. (1 Jana 1:7; Efezjan 1:3-7). Błogosławieni są ci, których oczy wiary widzą, że Jezus był rzeczywiście Barankiem Bożym. Dzięki krwi Jezusa możliwe stało się unieważnienie grzechu Adama poprzez zapłacenie kary Adama, kary, w wyniku której cały świat utracił łaskę Boga i podlegał boskiemu wyrokowi śmierci.

Aby zniesiono tę klątwę śmierci i towarzyszące jej cierpienia i ból, konieczne było zaspokojenie sprawiedliwości. Jak głosi Pismo Święte: „Tak więc, jak przez przestępstwo jednego [Adama] wszyscy ludzie zostali skazani na potępienie, tak też przez sprawiedliwość jednego [Jezusa] wszyscy ludzie otrzymali darmowy dar usprawiedliwienia życia”. Rzymian 5:18

Pierwsze owoce

Poruszony duchem świętym Bożym, Jan Objawiciel napisał: „I spojrzałem, a oto Baranek stał na górze Syjon, a wraz z Nim sto czterdzieści cztery tysiące, mające imię Jego i imię Ojca Jego wypisane na czołach swoich. I usłyszałem głos z nieba, jak szum wielkich wód i jak głos gromu, a głos, który usłyszałem, był jak dźwięk harfistów grających na harfach. I śpiewali nową pieśń przed tronem i przed czterema żywymi stworzeniami i starszymi, i nikt nie

mógł się nauczyć tej pieśni, tylko stu czterdzieści cztery tysiące, którzy zostali wykupieni z ziemi. Są to ci, którzy nie splamili się z kobietami, ponieważ zachowali swoją czystość. Są to ci, którzy podążają za Barankiem, gdziekolwiek idzie. Zostali oni wykupieni spośród ludzi jako pierwociny dla Boga i Baranka. Objawienie 14:1-4

Te natchnione słowa Boga wskazują na uwielbionego Chrystusa, głowę i ciało, jako „pierwsze owoce dla Boga i Baranka”. Oznacza to, że w ostatecznym planie i celu naszego kochającego Ojca Niebieskiego będą również „późniejsze owoce”. Tak właśnie jest. Bożym zamiarem było zbawienie wszystkich dzieci Izraela, a nie tylko pierworodnych. Jako naród reprezentowali oni całą rodzinę ludzką, która otrzyma szansę na osiągnięcie harmonii z Bogiem i zostanie obdarzona życiem wiecznym w przyszłej ziemi obiecanej – odnowionej, doskonałej ziemi.

W ten sposób cały naród izraelski został w cudowny sposób wybawiony przez Pana za pośrednictwem Mojżesza. Poprowadził ich on ścieżką przez Morze Czerwone, które zostało specjalnie przygotowane dla nich przez boską moc kontrolującą wiatry i pływy (Księga Wyjścia 14:21-30). Żaden Izraelita nie został w tyle. To cudowne wydarzenie ilustruje ostateczne wybawienie całego świata spod władzy szatana. Wszyscy otrzymają możliwość dostosowania się do sprawiedliwych praw, które zostaną ustanowione pod rządami Chrystusa w przyszłym królestwie na ziemi. Naprawdę możemy powtórzyć słowa, które napisał apostoł Paweł, mówiąc, że Chrystus Jezus „dał samego siebie jako okup za wszystkich, aby to

zostało potwierdzone w odpowiednim czasie” (1 Tymoteusza 2:6).

Dwa spełnienia

Ocalenie przed śmiercią zależało od tego, czy pierwotni synowie Izraela pozostaną pod krwią baranka, gdy anioł śmierci minie ich domy. Byli oni jedynymi, którzy znaleźli się pod krwią i podlegali śmierci. Wszyscy zostali ocaleni tej nocy, jak pokazuje obraz Paschy. W ten sposób pierwotni synowie Izraela byli bezpośrednimi beneficjentami pokropienia krwią baranka.

W obecnym wieku chrześcijańskim naśladowcy Jezusa również znajdują się pod krwią. Przyjęli oni zasługi krwi Jezusa i znajdują się pod jej ochroną (1 Jana 1:7). Zostali powołani przed światem. Ich oczy zrozumienia zostały otwarte, aby uświadomili sobie swój stan grzechu i niewoli oraz potrzebę wybawienia. (Efezjan 1:18). Odpowiedzieli na cudowną łaskę Boga i oddali Mu swoje życie w pełnym poświęceniu. (Rzymian 12:1). Dzięki wierze w przelaną krew „Baranka Bożego” mają społeczność z „Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem”. 1 Jana 1:3

Apostoł Paweł wyjaśnia, że poświęcenie się w obecnym wieku oznacza chrzest w śmierć Jezusa. „Czy nie wiecie, że wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Jezusa Chrystusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zostaliśmy razem z Nim pogrzebani, abyśmy, tak jak Chrystus został wskrzeszony z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogliśmy żyć nowym życiem. Jeśli bowiem zostaliśmy z Nim zjednoczeni w podobieństwie Jego śmierci, to będziemy też w

podobieństwie Jego zmartwychstania”. List do Rzymian 6:3-5

Niezwykle ważne jest, aby ci, którzy oddali swoje życie Bogu, nadal trwali pod cennym krwią pokropienia. Wyjście z tego stanu łaski oznaczałoby lekceważenie miłosierdzia naszego kochającego Ojca Niebieskiego. Oznaczałoby to, że nie doceniają oni Jego dobroci ani swojego udziału w zbawczej mocy krwi Jezusa. „Jeśli bowiem zgrzeszymy dobrowolnie po otrzymaniu wiedzy o prawdzie, nie pozostaje już żadna ofiara za grzechy”. List do Hebrajczyków 10:26

Wyzwolenie całego świata

Członkowie „kościół pierworodnych” otrzymali zasługi krwi Jezusa przed całym światem. Chrystus wszedł „do samego nieba, aby teraz pojawić się przed obliczem Boga za nas” (List do Hebrajczyków 9:24). Kiedy kościół będzie kompletny, zasługi lub wartość krwi naszego Zbawiciela staną się dostępne dla całej rodziny ludzkiej. Jezus powiedział: „Ja jestem dobrym pasterzem i znam moje owce, a moje owce znają mnie. Jak Ojciec zna mnie, tak i ja znam Ojca, i oddaję życie moje za owce. Mam też inne owce, które nie są z tej owczarni; i te muszę przyprowadzić, i będą słuchały mojego głosu, i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz”. Jana 10:14-16

Drugą wielką korzyścią, jaka miała miejsce w ziemi egipskiej, było wyzwolenie całego narodu izraelskiego, kiedy Mojżesz przeprowadził go przez Morze Czerwone. To niezwykle wydarzenie symbolizuje ostateczne wyzwolenie całej ludzkości z niewoli grzechu i śmierci. Obiecane

błogosławieństwa będą dostępne dla świata pod rządami królestwa Chrystusa i na warunkach Nowego Przymierza. (Jeremiasz 31:31-34). W tym czasie wszyscy, którzy pragną podążać za sprawiedliwością i być posłuszni większemu Mojżeszowi – naszemu Panu Jezusowi – otrzymają prawa do życia, które utracili z powodu grzechu Adama. Powtórzonego Prawa 18:15-19; Dzieje Apostolskie 3:20-25

Długa noc grzechu i śmierci minie, a nadejdzie chwalebny poranek wyzwolenia. (Psalm 30:5). Chrystus, głowa i ciało, poprowadzi i wyzwoli cały Izrael, cały lud Boży. W tym czasie wszyscy będą wiedzieć i z radością czcić, szanować i być posłuszni woli Bożej. Dzieje Apostolskie 15:16,17; List do Rzymian 11:26-36

Chrystus, nasza Pascha

Kiedy apostoł Paweł pisał do braci w Koryncie, powiedział im: „Oczyśćcie się ze starego zakwasu, abyście stali się nowym ciastem, tak jak naprawdę jesteście przaśni. Chrystus bowiem, nasza Pascha, został ofiarowany. Świętujmy więc nie ze starym zakwasem, zakwasem złościwości i niegodziwości, ale z przaśnym chlebem szczerości i prawdy”. 1 Koryntian 5:7,8

W tym fragmencie Pisma Świętego apostoł zwracał się do „kościół pierwotnych”, których imiona są zapisane w niebie (List do Hebrajczyków 12:23). Napominał ich, aby oczyścili się ze wszystkich grzechów i nieprawości, symbolizowanych przez kwas złościwości i niegodziwości. Zamiast tego mieli dążyć do sprawiedliwości i prawdy, co ilustruje spożywanie przaśnego chleba.

Jedząc symboliczną barankę, przywłaszczamy sobie zasługi Chrystusa. „Przyobleczamy się” również w Chrystusa w miarę naszych możliwości, dzięki czemu zostajemy przemienieni na Jego chwalebny obraz i charakter (Rz 12:2; 13:14; Ga 3:27). Karmimy się Nim, tak jak Żydzi karmili się barankiem paschalnym. Gorzkie zioła, które pobudzały i zaostrzały apetyt Izraelitów, były ilustracją naszych gorzkich doświadczeń i prób. Są one nam dane, aby pomóc nam odzwyczaić się od przywiązania do rzeczy ziemskich i zwiększyć nasz apetyt na baranka i przaśny chleb Prawdy.

Na tym świecie nie mamy „trwałego miasta”. Zamiast tego, jako obcy i podróżnicy, idziemy z łaską w rękę i przygotowani do podróży do niebiańskiej Kanaanu (Hbr 13:14; 1 P 2:11). Wszystkie chwalebne błogosławieństwa, które nasz kochający Ojciec Niebieski zarezerwował dla kościoła pierwotnych, zostaną dane tym, którzy wiernie przyjęli „Baranka Bożego” i zasługi Jego zbawczej krwi. Efezjan 1:3-7

Świętujemy

Wkrótce wielu ponownie zgromadzi się, aby obchodzić pamiątkę śmierci Jezusa jako wielkiego baranka paschalnego. Obchodząc święto ponownie w tym roku, radujmy się drogocenną krwią Jezusa, która została przelana za nas i która zostanie w odpowiednim czasie świadczona światu. „Niech Bóg pokoju, który wskrzesił z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, uczyni was doskonałymi we wszelkim dobrym uczynku, abyście pełnili Jego wolę, dokonując w was tego, co jest miłe w Jego oczach, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech

będzie chwała na wieki wieków. Amen”. List do Hebrajczyków 13:20,21